

Bí Quyết Sống Hạnh Phúc Vui Vẻ là Gì?

Không Biết Tác Giả

Người có trí tuệ xưa nay thường không sống “trong miệng” của người khác, cũng không sống “trong mắt” của người khác. Gặp nhau là duyên mà không gặp cũng là duyên, gặp lại là duyên mà biệt ly cũng là duyên. Trần thế mệnh mỏng giữa đến và đi cho nên gặp hay không gặp cần gì phải đau khổ luyến lưu? Vậy bí quyết sống hạnh phúc vui vẻ là gì?

Bất luận bạn làm tổn thương ai thì, xét về lâu về dài, sẽ tự làm tổn thương đến chính mình... Có thể hiện giờ bạn không cảm nhận được nhưng nó nhất định sẽ chuyển động ngược trở lại bên bạn. Phạm bạn làm gì đối với người khác thì cũng là làm với mình, bạn khiến người khác trải qua điều gì thì sau này bạn nhất định sẽ trải qua điều đó... Phật giáo truyền giảng về nhân quả không phải để hù dọa con người mà chính là có ý muốn nhắc nhở, khuyên bảo con người. Đây là chân lý cho dù bạn có tin hay không.

Đến với giáo lý nhà Phật không phải là để ký thác khi chết đi mà là để đối đãi đúng đắn với hiện tại. Nhìn thấu sự “**vô thường**” của nhà Phật chúng ta sẽ nhận thức rằng rất nhiều điều bây giờ tốt đẹp nhưng sẽ không tồn tại lâu dài. Rất nhiều khi chúng ta rơi vào một sự thống khổ tưởng như không thể chịu đựng được nhưng rồi nó sẽ qua đi. Cho nên, “**vô thường**” gợi ý tốt nhất cho cuộc đời. Nó giúp chúng ta thăng hoa trí tuệ dù ở trong hoàn cảnh biến đổi thất thường của cuộc đời.

Học giáo lý nhà Phật để làm gì? Chính là để điều hòa thu phục tâm tự tâm. Nhiều người chỉ đề cầu sống lâu, không bệnh tật, cầu tiền tài, cầu sinh con trai mà đến tu trì... Như thế là đã đi ngược lại với lời dạy của Đức Phật. Bái lạy không phải chỉ là khom lưng cúi người xuống mà là buông bỏ ngạo mạn. Niệm Phật không phải là thể hiện ở số lượng thanh âm mà là thể hiện ở sự thanh tịnh của tâm. Chắp tay không phải là khép hai tay lại mà là hiện sự cung kính. Thiền định không phải là ngồi lâu đến mức không dậy nổi mà là giữ cho tâm không bị dao động bởi bên ngoài. Vui mừng không phải là ở khuôn mặt rạng rỡ mà là ở sự khoan khoái, dễ chịu trong lòng. Thanh tịnh không phải là vứt bỏ dục vọng mà là thể hiện từ trong tâm rằng mình không mưu cầu cái lợi. Bố thí không phải chỉ là cho đi hết vật chất mà là chia sẻ tấm lòng yêu thương. Tín Phật không phải là học tập tri thức mà là thực hiện vô ngã..

Có những người khi ăn ở chỉ chọn những thứ hay nơi mình yêu thích, kết giao bạn bè cũng chỉ chọn người mình thích... do đó khi không gặp được cái mình thích sẽ buồn phiền khó chịu. Cần hiểu rằng cảnh đời không thể chỉ cho mình sự sung sướng hạnh phúc thì mới biết thích ứng được với cả điều mình không yêu thích, mới ngộ ra rằng thế nào là hạnh phúc!

Sống trên đời, không tranh giành chính là từ bi, không tranh cãi chính là trí tuệ, không nghe không thấy chính là thanh tịnh, không nhìn chính là tự tại, không tham lam chính là bố thí, đoạn tuyệt cái ác chính là làm việc thiện, sửa đổi chính là sám hối, khiêm tốn chính là lễ Phật, tha thứ chính là giải thoát, thấy đủ chính là buông bỏ, lợi người chính là lợi mình. Rất nhiều khi chúng ta thấy sự hào nhoáng, phù hoa mà lại không nhìn thấy “mạch nước ngầm” đang khởi động: họ biểu hiện hạnh phúc bề ngoài để che dấu nỗi khổ bên trong, bên ngoài nở nụ cười nhưng trong lòng nước mắt lại đang chảy ròng, họ khoa trương nhưng trong tâm trí lại chỉ là hư không... Người khác thực sự không quan trọng vì hạnh phúc của bản thân là không ở con mắt của người khác mà là ở chính trong tâm mình!